

store, og det er det, der er problematisk, er, at regeringen end ikke evner at tage fat på problemet og fjerne årsagen til de høje sygedagpengeudgifter.

I stedet for begynder man at lave nogle lappeløsninger, lappeløsninger, som har den eneste konsekvens, at der vil være en række medarbejdere, som vil blive afskediget til fordel for, at virksomhederne indfører ny teknologi i stedet for. Så det eneste, regeringen opnår, er, at vi får endnu flere arbejdsløse. Det er sølle, at regeringen ikke kan stille op med mere.

Bruno Jerup (EL):

For Enhedslisten er det utrolig vigtigt at forbedre arbejdsmiljøet. Det er vigtigt at ændre det arbejdstempo, der er på mange virksomheder. Det er vigtigt at ændre organiseringen, sådan at de arbejdende har en større indflydelse både på organiseringen af arbejdet, medbestemmelsen på arbejdet og tilrettelæggelsen af arbejdet. Det er vigtigt, at de ansatte har en større medbestemmelse omkring alle mulige forhold, der vedrører deres arbejdsplads.

Det er vigtigt at sørge for at skabe et mere rummeligt arbejdsmarked, hvor alle kan være. Forslag, der kan fremme det, vil Enhedslisten gerne være med til at styrke og støtte. Det her forslag er ikke med til det, det er et forslag med et ganske andet sigte.

Efter Enhedslistens opfattelse er hovedsigtet med dette forslag at sikre, at arbejdsgiverne betaler en andel af de sygeudgifter, samfundet har. Og vi vil gerne sige, at det beløb, som ligger her, slet, slet ikke er tilstrækkeligt. De penge, som kommer ind fra dette beløb på 325 kr. pr. ansat, går ind i sygedagpengefonden. Det dækker overhovedet ikke de udgifter, som staten har fra sygedagpengefonden til syge på arbejdsmarkedet, overhovedet ikke.

Det er kun en brøkdel af det, og derfor er det sådan, at den frivillige forsikringsordning, der i dag findes på arbejdsmarkedet for arbejdsgiverne, efter Enhedslistens opfattelse i virkeligheden burde transformeres til en obligatorisk ordning for alle private arbejdsgivere, som betaler til den sygedagpengefond, sådan at de dækker den fulde udgift til de sygedagpenge, der er.

Det er ikke det, dette forslag handler om, men det er et skridt på vejen, og vi synes, det er udmærket, at arbejdsgiverne bliver pålagt at betale en større andel af de sygedagpengeudgifter, der er.

Andre forslag til, hvordan man kan nedbringe sygeligheden, hvordan man kan ændre organiseringen af arbejdet på arbejdspladsen, og hvordan man kan forbedre arbejdsmiljøet, vil vi gerne kigge på. Det bliver ved en anden lejlighed.

Hr. Erik Larsen var inde på, at det fører til, at der kommer færre i arbejde, eller til arbejdsløshed. Det er der overhovedet ikke noget belæg for. Og i de svar, der ligger fra ministerens side, er der ikke noget belæg for det. Det vil næppe være måleligt, om det overhovedet har nogen effekt på antallet af ansatte i Danmark.

Hr. Erik Larsen tror, at det vil dreje sig om mere end 2.000 arbejdspladser, men man kan holde sig til, at det er hr. Erik Larsens tro, og tro behøver man ikke at gøre så meget ved. Det er folks egen sag. Det har ikke noget med realiteterne at gøre.

Hvis vi ser på, hvad arbejdsgiverne selv siger på det her punkt, så er det jo klart, hvad deres svar er. Det kan man også se i høringssvaret fra Dansk Arbejdsgiverforening. De mener selvfølgelig, at det er forkert, at de skal til at betale penge, det vil de helst være fri for. Det er sådan et godt borgerligt arbejdsgiversynspunkt, og deres forslag er, som de skriver i deres svar, at det skal opkræves over de almindelige indkomstskatter.

Dansk Arbejdsgiverforenings bud på, hvad man skal gøre ved det her, er, at det skal opkræves via de almindelige indkomstskatter. Det vil sige en ekstra skat på lønarbejderne. Det er sådan set det, der er deres alternativ til, at de kommer til at betale et beløb på 325 kr. pr. år pr. ansat, som næppe er noget, der vælter det store læs rundt omkring.

Vi kan ikke forstå, hvorfor man himler sådan op. Hvis man kigger på det, så er det jo stort set at forstå som en kollektiv forsikringsordning for arbejdsgiverne, hvor man simpelt hen fra samfundets side pålægger alle private arbejdsgivere en fælles, kollektiv, ensartet forsikring. Det mener vi sådan set er rimeligt, og vi mener, man burde gå videre ad den vej og ikke lave alle mulige underlige ordninger, som jeg tidligere har nævnt.

Vi mener også, at denne ordning i forhold til den, der oprindeligt lå, faktisk har et bedre sigte. Den, der oprindeligt lå, ville efter vores opfattelse i større udstrækning have en negativ effekt for nogle af de små arbejdsgivere og dermed – og det er sådan set det, der er vores bevæggrund – også for nogle af de svagere grupper